

[Justitsministeren.]

medlem bor på landet og derfor vil forbeholde sig sine muligheder for fremtidig udfoldelse. Men her må jeg bedrøve det ærede medlem, for ifølge bemærkningerne til lovforslaget, side 5, viser statistikken, at det netop er på landet, man procentvis har den største skadevirkning. Der står nemlig i statistikken på side 5, at i København var procenten af knaldlæsioner 10,5, i provinsbyerne kun 9,3 — det er dér, hvor jeg bor; dér er de mere fredelige — men i landdistrikterne var den 10,7, så der er altså ikke baggrund for at indføre lempeligere regler for landdistrikterne. Jeg er ked af det, hvis jeg dermed bedrøver det ærede medlem.

Jeg er enig med både det ærede medlem fru Hanne Budtz og andre, der har fremhævet, at vi uden at udrydde de mange gamle traditioner i forbindelse med nytårsfestlighederne godt kan muntre os med lidt fyrværkeri, blot vi sørger for, at dette fyrværkeri ikke er af en sådan beskaffenhed, at det skader øret. Der kunne i stedet for laves meget — det ved vi jo — som glæder øjet.

Jeg er glad for, at det ærede medlem hr. Svend Haugaard har overvundet sine — det må jeg indrømme — meget overraskende tilbøjeligheder til at brænde knaldeffekter af. Jeg havde slet ikke troet, at det ærede medlem kunne befatte sig med sligt.

Det ærede medlem hr. Iver Poulsen stillede mig et bestemt spørgsmål i forbindelse med den omtalte advarsel. Det har jeg jo redegjort for, idet jeg har citeret det brev, jeg sendte den 5. februar.

Det ærede medlem hr. Diderichsen nævnte udtrykket „hørereserve“ og spurgte, hvad der forstås herved. Jeg må her henvise til bemærkningerne, hvor der i skrivelsen fra statens hørecentral af 29. oktober er redegjort herfor i svaret på vort spørgsmål nr. 2. Det var nemlig netop et af de spørgsmål, som vi mente det nødvendigt at stille, inden vi fremsatte lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Diderichsen nævnte også, at vi strengt burde håndhæve de gældende forskrifter. Vi er parat til at indskærpe over for politiet, at det skal påse i så vid udstrækning, som det nu er muligt — dér har vi altså ikke de bedste forhåbninger, det må jeg erkende — at de gæl-

dende forbud i politivedtægterne overholdes.

Jeg takker endnu en gang for modtagelsen og er villig til at komme i udvalget og give de oplysninger, udvalget måtte ønske.

Conrad Kofoed: Kun for at rette en hørefejl — hvordan skaden er opstået, skal jeg lade være usagt. Jeg sagde ikke, at ministeren ikke agter at forfølge sagen. Jeg sagde: man erkender, at man ikke magter.

At der er flere høreskadede på landet end i byerne, er jeg indforstået med. Hvad jeg sagde, var imidlertid, at jeg tror ikke, modstanden mod nytårsskyderiet er så stor på landet som i byerne. Det var det hele. Også en hørefejl.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Bladt: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om statsanstalten for livsforsikring.

Valgt blev: *Tastesen, Poul Dalsager, Lis Groes, Andreas Hansen, Thomas Have, Anker Jørgensen, Erling Olsen, Astrid Skjoldbo, Robert Christensen, Holger Hansen, Nybo Jacobsen, Ib Thyregod, Jørgen Jensen, Fanger, Stetter, Grethe Philip og Skræppenborg-Nielsen.*

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af folketinget Niels Westerby har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for offentlige arbejder at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren med henblik på en hurtigere brobygning mellem København-